26. jun. 1841

FAKTA

Dato:
26. jun. 1841

Sidetal:
Dagbog D, side 64-65

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS1974-35

Omtalte personer:
Schneerenberger
madam Tanner

TRANSSKRIPTION

26de Løverdag.
Strax om Morgenen viiste det sig at St: Gallen[1] igjen havde handlet som en Skurk, idet han havde sent Kusken bort uden at medgive ham Penge. Mad: Tanner[2] havde Alt betalt ham Alt forud og mig var blot 20 Sc. bleven tilbage, for dem skulle vi nu naae Luzern, noget hvorom jeg meget tvivler. Den arme Karl er ogsaa ilde daran, da han endogsaa skal tilbage til Genf. Fra Vevy[3] havde vi Forspandshest op af de steile Bakker, hvorved ellers bestemt vore bleve siddende, da den ene og stærkeste Hest af vore nu er rent stædig og slet ikke mere vil trække naar det gaar lidt mere end almindelig op ad Bakke. Veien er fra den maleriske Siide betraktet •65• overmaade yndig og meget afvexlende. Vi kom om Middagen til Bull[4] i en yndig Dal, Værtshuuset den hviide Hest var saa herligt at man ret kunne have haft Lyst til her at tilbringe nogle Dage. Vi vare her næppe komne i Huus før et skrækkeligt Uveir brød løs, saaledes som man kun seer i Bjerglandene; dog de komme med stor Hæftighed men gaae ogsaa hurtigt over, og da vi om Eftermiddagen kjørte viidere h[a]vde vi igjen godt Veir, og vel var det; thi vi ankom ikke til Fribourg før henimod Midnat og havde paa Veien fleregange de hæsligste Optrin med vore Heste og den opbragte Kusk, der af Mangel paa Penge ikke vilde tage Hjælpeheste i Bakkerne; han saae sig dog altiid nødt dertil tilsist, da alle hans Slag intet nyttede. Da det først var bleven mørkt, var vor Stilling værre, da Folk alt vare tilsengs, og vanskelige at faae op og til at bringe Hjælp. Omtrent en Tiiden [Time?] før Freibourg maatte vi staae næsten i 3 Quarteer og vente paa Veien h[a]vde vi ikke faaet Hjælp, havde vi maattet tilbringe heele Natten her under aaben Himel; thi Hestene ville ikke gaae et Skridt viidere. Vor Stilling med det lille Barn var meget betænkelig, vel var det dog at vi havde Maanskin og at Barnet var godt; thi hvoe der næsten gav os mere at ærgre os over var Mad: Tanner der altiid blev ved at vrøvle fort om at hun havde betalt alt forud etc. etc: Jeg ønskede hende Fanden i Vold. Da vi endelig kom til Freibourg var alt Porten lukket, vi bleve imidlertid indlatte; men [overstreget: havde] |var| endnu paa Gaden nær kommen slemt afsted med da Kusken nær havde væltet Vognen, vi maatte som alt hundrede gange iforveien igjen nu stige ud. Jeg fant endelig en Mand der viiste os Vei til Hotellet des Mercieres hvor vi maatte banke Folkene op; glade vare vi imidlertiid ved at være komne hiid med heele Lemmer.

---

[1] Uidentificeret, jvf. Schneerenberger, kaldet Sankt Gallen.

[2] Madam Tanner.

[3] Dvs. Vevey.

[4] Dvs. Bulle.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Lom i det Mørkeste, hvilke for os igaar for os selv
efter vort eget Forhold maatte blive begjendte som
det korte Ophold, det er dog Nogle forbundne i Valim
frie. Vi vare for i det bestyrte Øiemeed man selv
Faaren troarbeider, var det ikke for libaylandske Fuld
af Fremmedte Lumm jo ond som Hefft Lyst til at Gjøre
Tillidt af Vaadand.

25. Fredag. Dag var Vi strax om Morgenen fra Martigny
i Diligence til i Nærheden af os det smukke Nabelfald Pis-
rasif, der var i det herligste Belysning og den lille Mind
der blæste gjorde det end yndigere end det Øiemeed den fort
til Tidens Standmasse var ogsaa ida Tvealig Stor Glæde
over Jorden. Vi dare ikke Tanken Tamelig Slide ud Da
Vognen i Martigny Skulde vorlade, vi end Med Tamer
fik Vinervognen for dennes det gaae videre til Verey til
Italienerne med Tour de to Fuldender. Gensveed Lom
i Landaueren som en St. Gallen fals Gjøte med Brem St.
Maurice Kittet vi ad St. Gallen til det mystes gjennem Lar-
ven, vi jo til Foie i ind i Lystoen Vaadt med vor
udvalige Lift. Vi vare nu nu med Tamer og Seal
udenfor i nogle Dage Veder med det gd. Vrøge Sig Ratie
og Jaus Lom Have vi ogsaa nogten Gjøk af Sidvest Om-
gang i Lauzen var blevne lidt trøttende. Vi Lom lidt over
Middag til Verey vi fandt alt under vort lidt ikke for
Villeheur Jaus et ubeskrivelig Petrin med vore trøste
Jøtte, der ikke vare vilde troede os af Ballerne i gid
vi vare vel af med denne besordrig. Om Eftermiddagen
gik jo lidt afsiering at see de smukke Tøiskjende byde
Verey i jo Lev blot det for at indsatte det Fellesen vi
Blevne fordomede med Hjøiige besøg af Engelænderne der
bort. Ørste Gange gjøre det alle Ceder ikke ogsaa
jo saa skulde Haaret andre end mindre gode Ting.
Vi mødte i Hotel de Couronne vel vel men det Ophold
Øfleld ville jo ikke nøiere det gjøre.

26. Lørdag. Strax om Morgenen mødte det jo at St. Gallen
igjen Fandt Handlet som en Dørk idet Fandt Jaus Ti
Fem bort ønsne at medgjøre Jaus Stiegel. Med Tamer
Fandt det betalt Jaus det Ford og vi var blot 20 Se.
blevne tilbage for den Fulde Tur vi det naae Luzern
nogle Timer jo meget trøiglere den arme Tøl uvissa
ikke Hvem da Jaus medgjøre Tal tilbage til Gjøk.
Fra Verey Fandt vi Forfandt Jøtte os af de Fraile Ballerne,
Hvorfra Ballerne bestandt nøre blevne fiddende, de den om
i Stedfaste Jøte af vore nu vi vendt Stoie i Stat ikke
Ikke vel troede naar det gaae lidt ikke end alminde-
lig ad Ballen. Vinen var fra den malerske Dørk betraktet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

overmaade jydsk og meget afsides land. Vi kom om Middagen til Bøel i en yndig Dal, Mortensnæs den fulde Gård var saa forelskt at man red Timer fra saadan Gård til Gård at tilbringe nogle dage. Vi var her indtil Kommen i Gang for at overholde Christi bud om saadan nød under Eu saar i Bjerglanden, dog de kommer med stor Gostighed men gaar aftaa hurtigt ovar, og da vi om Eftermiddagen Gik under Hak vi igjen godt Vejr, og mel var det ti vi andom dette til Skiboeg for Smidmand Midnat og havde saa Vejen Almegange at skifte Ostin med nogen Gotter og den afbrytte Ting, der af Mangel saa Pouge ikke vilde tage Gjaldsfogde i beslagen, saa saa dog altid nogt dette Tiffigt, da alle saar Hug indtil Vejtak. da det Jøgt var blaven mørkt, var der Stilling noven, da tokk alt vare tilsaage, og man Gelige at Sadle og at bringe Gjalt. Omtrent en Time for Skiboeg maatte vi stoge aftaa i 3 Gaardane og vente saa Strim Jeg vi ikke saank Gjalt, Jeg vi Kaatter tilbringe Gjalt Natten for under Aabnen Himl; Hestene vilde ikke gaae at Bridt under. Min Kjæreste og det lille Barn var meget betaendelig mel var det dog at vi havde Maaneskin og at Barnet var godt; Hestene der ustaan gaae os noget at orgre os over var Mad: Tanner der altid blev ved at vrøvle fort om at Jeg havde betalt alt forud etc. etc.: jo endelig havde Jeg dette i Vold. da vi saadelig kom til Skiboeg var alt Portene lukkede, vi blaver indlukkede indlatte, man fandt andre saa Gaden var Lommen fuldt af Folk og da Eftaen var havde voldt Ungen, vi maatte saa alt Hu, vraik gange i forvirrian Ejen en Stige ud. Jeg saakn, delig en Mand der viste os Veien til Politiet ang Aftere, hvor vi maatte bande Tolken op i glad var vi igjenlærtid ved at vore Lommer Hid Hundsfande Lænder.

27de Søndag. da vi var Lommer saa Jeldigt tilsmuer gaar nogetsi jo min Standsfestigt Ord idag at reise bort saa tidligt som Jordanlig Philetat var den tadbalige Tiffar Villia ikke saa troede andem idag at Lunes gaar under ud til Øren med de skandige Hoste. Vi havde altsaa en Tid om Morgenen forst at gaae at see de to Store Hengbroer Jeg og Jeg i Kirken at høre det bekjendte Orgel bygge Skals Kirkes der var Lommer Kunagen, de Ustes Ord i Kirken gjorde Lige dybt Inderlig Broerne gaar, og disse Lærdes og Bejendt er Jordenter underdalig. Skiboeg